

108052

mer og an-
ligheter. Jeg
li å klargjøre
om har vært
dende.

ster bygger
forbindelser
de interna-
e regre. rik.
lang. som
jelder indu-
r utviklings-

gens offisielle linje, blir gjort
kjent (på nytt) for næringslivets
organisasjoner og deres medlem-
mer.

Eresord en alvorlig sak

Av G. Holtfodt

ntet ga der-
17. Garanti-
rtkreditt in-
at det ikke
ierende be-
tredjeland i
lles statlige
lsning til at
strid med
dre interna-
som Norge

generelt lov-
ausuler har
forske myn-
lennskap til
te klausuler
tslige avta-
firmaer og
d. Det må
konte for
etaling. Den
lig garanti-
taelt å kon-

M. Kaubars-Staudinger forteller
i Morgenbladet om en finsk
forsvarsmfnister som ikke av-
skjed i 1918 fordi han brøt sitt
æresord mot «de røda» under
frihetskrigen.

Situasjonen var dessverre an-
derledes under krigen 1940-45, da
store deler av den siviliserte
verden sloss mot Hitler som
behandlet de fleste internasio-
nale regler og overenskomster
som scrap of paper uten verdi
når det passet ham. Det er heit
overflødig her og nu og gå nær-
mere inn på alle hans grusom-
heter og misgjerninger. Til og
med krigsfanger blev henrettet
etter Hitlers ordre.

Æresord er en alvorlig sak,
men det forutsetter, efter min
mening, at begge parter holder
seg til spillereglene for krigs-
ring.

Dette mente general Ruge selv om situasjonen da de norske styrkene kapitulerte i 1940

Av Holtfodt

Efter fullmakt av den norske
regjering forhandlet general
Ruge om kapitulasjonen i Nord-
Norge den 10/6 1940.

Det påstås at denne kapitu-
lasjonen medførte opphør av
krigstilstanden mellom Norge og
Tyskland.

Det kunne kanskje være på sin
plass å referere det general Ruge
selv mente om denne kapitula-
sjonen.

I et brev til Administrasjons-
rådet av 23/6 1940 om et tysk
forslag om at norske tropper i
Øst-Finnmark skulle stilles un-
der tysk kommando for å ivareta
vaktholdet på grensen uttaler
general Ruge bl.a.: «Jeg avso,
idet jeg gjorde oppmerksom på
at Norge og Tyskland fremdeles
er i krig og at norske tropper
derfor ikke kan stå under tysk
kommando». Den 12. juni 1940
fikk heraf Ruge skjemaet om
«Forslag til kapitulasjon». Dette, fortok
han flere rettelsen i og nektet å
underskrive det. Passusen «Wäh-
rend der Besetzung Norwegens»
rettet han til: «solange der jet-
zige Krieg zwischen Deutsch-

land und Norwegen dauert». Den
16/8 1943 kunngjør general Fal-
kenhorst at norske offiserer skal
settes i krigsfangenskap i Tysk-
land. Den tyske øverstkomman-
derende i Norge var med andre
ord ikke i tvil om at det hersket
krigstilstand mellom Norge og
Tyskland. Verneplikt for mann-
lige norske statsborgere i utlan-
det ble innført ved provisorisk
anordning av 13. desember 1940.
Det er her bestemt i §1:

«Enhver mannlig norsk borger
som oppholder sig i utlandet har
efter utskrivning plikt til å tje-
nestgjøre i den norske væpnete
makt fra det år han fyller 18 til
han fyller 55 år.

I avtale mellom den britiske og
norske regjering av 28/5 1941 om
organisering og anvendelsen av
de norske stridskrefter i det
Forenete Kongerike heter det
bl.a.: Artikkel 1: «De norske
stridskrefter i det Forenete Kon-
gerike (som omfatter land, sjø og
luftstridskrefter) skal anvendes
enten til å forsvare det Forenete
Kongerike eller til å gjenerobre
Norge. De skal organiseres og
brukes under britisk kommando,
i denne egenskap av alliert over-
kommando, som stridskreftene
tilhørende Kongeriket Norge i
allianse med Det Forenete Kon-
gerike». Det kan med andre ord
slåes fast at nordmenn utenfor
landets grenser efter 13/12 1940
gjorde pliktig - ikke frivillig -
tjeneste i de norske væpnete
styrker. De nordmenn som tje-
nestegjorde i disse styrkene frem
til 13/12 1940 gjorde dette frivil-
lig.

leve med den!

Nu er det 44 år siden tyskerne
okkuperte vårt land og 39 år
siden den gale diktator måtte gi
opp. La nu de som har dårlig
samvittighet for sin manglende
innsats i krigsårene leve med
det.